

[REMUNERATOR *sb m*

G sg remuneratora.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto daje zapłatę; przen: Bóg, który nagradza albo karze [oddawca, oddawacz – remunerator Cn]:

Szereg: »remunerator i płajca«: ták y cí ktorzy ná tym świecie álbo mało/ álbo nic dobrego/ á drudzy siła złego vczynili/ zápłátę przyftoyną od ípráwiedliwego remuneratora y płaycy Bogá odnieśli GrodzCzyś I 19.

LWil